

БЕЛІКОВ Олексій Олександрович (12. 12. 1987, с. Білозерне Новгородківського, нині Кропивницького р-ну Кіровоградської обл. — 10. 06. 2023, Київ, похований 15. 06. 2023 у м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл.) —

військовик. Молодший сержант. Герой України (2025, посмертно). Повний кавалер ордена «За мужність» (2015, двічі 2023, з них зокрема й посмертно). Працював різальником гарячого металу, потім — оператором посту керування станом гарячої прокатки сортопрокатного цеху № 2 металургійного комбінату «Арселор Міттал Кривий Ріг». 2014 поповнив лави 40-го окремого мотопіхотного батальйону «Кривбас» Сухопутних військ Збройних сил України. Пізніше служив у 54-й окремій механізованій бригаді імені гетьмана І. Мазепи Сухопутних військ. Брав участь в антитерористичній операції та операції Об'єднаних сил на Сході України. Пройшов Іловайський і Дебальцівський котли, був поранений. На початку повномасштабного вторгнення військ РФ в Україну (24 лютого 2022) знову отримав поранення, навіть не повністю одужавши, повернувся до побратимів. Був командиром розвідувального відділення. Завдяки його мужності та професіоналізму знищено значну кількість окупантів, зупинене вороже просування. Бойова група під його керівництвом взяла в полон 30 окупантів і ще 12 ліквідувала. Також мінував місцевість і відбивав штурми ворога на бахмутському напрямку. Під час одного з боїв на території Бахмутського р-ну Донецької обл. отримав тяжкі поранення, помер у Київському військовому шпиталі. Почесний громадянин Кривого Рогу (від травня 2025).

А. І. Шушківський

Бібліографічний опис:

Беліков Олексій Олександрович / А. І. Шушківський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-887760>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).